

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1178177/16

בבית הדין הרבני האזורי ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב מאיר קאהן, הרב יעקב מ' שטיינהויז

התובע: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר דוד עשור ועורכי הדין: צבי אליהו שמיר, אליהו לוק)

נגד צורם ומיותר!

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עורכי הדין: חגית זיו, יעל ברק-פישר, אמיתי סביון, יוסף גביזון)

הנדון: הפחתה חלקית במזונות הבת מדין פשרה, כששני ההורים אשמים באי חידוש

הקשר בין הבת לאביה

בית הדין מתקשה לקבוע האם אכן היה כאן ניכור הורי מצד האם. האב לא ממש פעל לחידוש הקשר עם הבת. נקבע שהמזונות יופחתו למחצית הסכום. הילדה כמעט בת 18.

החלטה

בפנינו תביעה להחזקת ילדים. ילד הוא לא חפץ. ילד הוא לא ספר. לא מחזיקים בו, אלא מגדלים אותו. ראוי יותר לרשום תביעה לחלוקת זמני השהות. הרבה יותר נעים ונכון.

האב מבקש חידוש קשר עם בתו [ה'] וכן תובע הפחתת מזונות בגין אי הקשר עם בתו [ה'].

הופיעו לדיון הצדדים וב"כ. ב"כ הנתבעת עו"ד גביזון מבקש למחוק את שאר המייצגים שלה הרשומים בתיק. ב"כ התובע עו"ד שמיר מבקש למחוק את המייצגים האחרים של הנתבעת.

טוען ב"כ התובע: ביקשנו להציל את הקשר בין האב לבת. האם נכנסה לדיכאון והוא פירנס, וקיימו אורח חיים שומר מצוות. האב גילה שהאם ניהלה רומן. האב חזר ולא הסתיים הרומן, והאם עזבה את הדירה. בתחילה עזבה לירושלים והיה קשר בין האב לילדים, אך אז עברה האם עם הילדים לצ'. אז האם ניתקה את האב מהילדים. האם סירבה להסדרי שהות מלבד עם הבן [ב']. האב המשיך לשמור על קשר עם ילדים, ופנה לבת [ה'] שהיא כמעט בגיל 18 כדי להיפגש איתם. הבת הפסיקה אז לתקשר עם האב. עם שאר הילדים הוא בקשר והם מתגוררים אצלו באופן חלקי. האב לא חזר בשאלה, הוא שומר מצוות ולא לקח אותם. התגלה לאב שהאם רקחה עליו עלילה שהוא הרג חתול, וזה לא נכון. זה הוחדר לילדה, ולכן ביקשנו שימונה פסיכולוג כדי להציל את הקשר. מונה פסיכולוג יעקב סגל אך לא שיתפו איתו פעולה.

האב מוסיף: הילד הקטן הנוסף הוא בן 14, האם מפריעה אף בקשר עמו. היא מתחקרת את הילד. מה עשינו ומה אכלנו.

טוען ב"כ האם: לא היו דיכאונות ובגידה, התובע הוא שהשתמש באמצעי מניעה ובגד בה תדיר. לילדים הייתה הסעה. המעבר מירושלים נעשה בדעתו ובהסכמתו. ואין ניכור הורי, שהרי בן קטן ניתן להשפיע עליו יותר והוא קל שכנוע לא בטוח שזה נכון. לילדים צעירים אין חשיבה מוסרית מפותחת ולכן הם פחות נוחים להשפעה, דווקא מתבגרים קל לתפעל. הילדה עומדת על דעתה על אף ניסיונות האם כדי שתיצור קשר עם האב, כי האב הרג בבית מול הילדים את אותו חתול שגדל אצלם בבית. האב לא ניסה ליצור עם הבת קשר, והכל למטרה אחת בלבד, כסף,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ותשלומי מזונות ילדים שהוא לא משלם. הוא רוצה לבטל את המזונות רטרואקטיבית מדין "ילד מרדן". השימוש במונח ילד מרדן צריך לחלוף מן העולם. לא הילד מרדן, אלא נסיבות חייו הן שהובילו אותו להתנתק, כמו שליטה פסיכולוגית, דנמיקות של הסתה סמויה ואי יכולת לעמוד במתח ובלחץ נפשיים.

האב מגיב: סופו מעיד על ראשיתו. למעלה משלוש שנים אני מבקש קשר עם הבת. האם רודפת אחרי בהוצאה לפועל, אני משלם את הכספים במל"ל, אך החוב הצטבר. את המזונות השוטפים שילמתי. השעה דוחקת ובעוד חודשיים הבת תהיה בגיל 18, ואני רוצה להוכיח שאני דורש קשר עם הבת. זאת כדי שלא תטען הבת שאני ויתרתי עליה. אני שומר לעצמי את הזכות לתבוע ביטול מזונות על הבת למפרע. אין בכך שום פסול. מדוע האב לא הגיש בקשה לחידוש קשר אלא רק להפחתת מזונות? מדוע לקשור בין הדברים? לא פלא שאח"כ רווחת האמירה הנוראית שאבות לא באמת רוצים לחדש קשר עם ילדיהם אלא להפחית מזונות. חבל.

מוסיף ב"כ האם: בית הדין פנה ליח"ס בית הדין, אך האב לא הגיע לפגישות עם עו"ס יח"ס, ורק האם פנתה.

האב מגיב: העו"ס לא פנתה אלי, ולכן לא באתי. צר לנו אבל קשה לקבל אמירה מסוג זה. הורה שיש לו מוטיבציה לחדש קשר עם הילד שלו, מתקשר לעו"ס, שולח מייל ליח"ס ולא ממתין שיקראו לו, אלא יוזם ואקטיבי.

מגיב ב"כ האם: זה שקר, כי התובע ביקש את חידוש הקשר, אז הנטל על הכתפיים שלו. הוא היה צריך לפנות.

האב מגיב: למה עו"ס? למה לא אמרתם שיחודש הקשר.

האם מגיבה: האב רוצה להכפיש אותי, אך היה יחס והתנהגות מכפישה כלפי הבת, והוא קרא לה "פרה" ו"שמנה" כשלא הלכה למכולת, והרג את החתול שלה מול העיניים. הוא זרק את הבובות שלה החוצה. היא לא יכולה לשמוע אותו ולראות אותו. ניסינו לשכנע אותה, היא ירדה, והוא אמר לה שהוא לא כספומט. לא עשה שום מאמץ כדי לראות אותה. היא ילדה עדינה. ביישנית. היא לא רוצה לדבר עם פסיכולוג גבר ורק עם אישה, ואני מוכנה שהיא תפגוש את האב. זה לא באשמתי. אני מציעה שהיא תדבר עם פסיכולוגית. ורק באזור מגוריי ורק בשעות אחר צהרים. כל מה שתייעץ לי הפסיכולוגית, אני אלך איתה.

בית הדין שאל אם האמא האם היא תהיה מוכנה להמשיך בטיפול של הבת אף לאחר גיל 18 של הבת, והיא הגיבה כך לשאלות בית הדין: למה שאמשיך את הטיפול אתה אחרי גיל 18? כל מה שדברתי זה על החודשיים הקרובים עד שהבת תגיע לגיל 18.

מוסיף ב"כ הנתבע: הבקשות של האב הוגשו כבר בשנת 2021. מונה מומחה ביום כ"ח באדר א' תשפ"ב (1.3.22), ומאז עושה האם כל שביכולתה כדי לדחות ולא לאפשר חידוש קשר. יש 30 בקשות שונות.

עד כאן עיקרי טענות הצדדים ההדדיות.

ועתה נעבור להכרעת הדין.

דין והכרעה

ובכן, נראה כי שני ההורים אשמים באי חידוש הקשר בין האב לבת, וכל אחד "תרם" את חלקו לכך. זאת אמרנו בלי לשמוע את הבת עצמה. בית הדין לא סבור שיש תועלת בשמיעת הבת,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שהרי ידוע האמור בחו"ד מקצועיות, שבטענות של ניכור הורי, לא יועיל לשמוע את קול הילד, ככל והוא מוסת, והדבר אף עלול להקשות על הקשר העתידי, ככל ויש לו סיכוי. ולהלן נבאר את הדברים. אמירה יפה של בית הדין. הורים מנכרים בד"כ רצים מהר מאוד להביא את הילד לבית הדין כדי שיאמר בפני הדיין/שופט את ההתנגדות שלו. אותם הורים אף מעודדים את הילדים להביע התנגדות בקול רם וזועם כדי לעורר הרתעה בקרב הדיין/שופט כדי שזה לא יחייב תהליך חידוש קשר. טריק ידוע ובעל שימוש רב אצל הורים ועורכי דינם שמחבלים בקשר של הילד עם ההורה האחר.

האב לא התאמץ לחדש את הקשר שלו עם הבת

נוצרת תחושה כי עיקר רצונו של האב הוא הפחתת מזונות עבר שהוא מחויב בהם לבתו, ופחות מכך רצונו בחידוש הקשר עמה.

רושם זה נוצר מתוך כמה דברים.

למעשה, האב כבר ביקש בעבר הפחתת מזונות עבור הבת [ה']. ונזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ב בטבת תשפ"ב (26.12.21) תחת הכותרת "הפחתת מזונות":

טוען ב"כ התובע: הבת [ה'] בת 17, מאז הגירושין היא לא בקשר עם האב, היא מוסתת. האב מנסה הכול. אין תיק בכל ערכאה לחידוש הקשר. אצל העו"ס אמרו לו שהבת לא רוצה.

[...]

האב טוען: אין לי קשר עם הבת מהגט ואילך, לפני כן היה לי קצת קשר איתה. פניתי לאישה. לא פניתי לבית הדין, לא רציתי לפתוח פצעים. הבת בגיל 17.5. נעשה לי עוול עם העסק והדירה.

[...]

ובכן, בית הדין אינו מוצא מקום לשנות מהחלטותיו מעלה באשר לדמי מזונות הבת [ה']. האב לא פנה עד היום בבקשה לחידוש הקשר, מה שמוביל לתחושה שלאב לא חשוב מאוד הקשר עם הבת, ורק עתה, באשר לדמי מזונות, הוא מעלה זאת. ויתכן ואנו טועים, ואכן האב רוצה מאוד בקשר עם הבת, ואכן בית דין זה לא נח ולא שקט כשמובאת בקשה כזו בפנינו, אך נכון להיום, כשאין תיק פתוח מאת האב לחידוש הקשר עם הבת כבר תקופה ארוכה, לא נוכל להגיע למסקנה אחרת בנתונים שבפנינו, מה עוד שהאב לא משלם את מזונות הילדים (חלק משולם ע"י המל"מ), ואין הצדקה להפחית מזונות למי שלא משלם את הבסיס (זאת רק כצירוף לנימוקים הללו). זאת מעבר לעובדה שהבת [ה'] קרובה לגיל 18, שאז מסתיים חיוב המזונות עליה.

כך שכבר אז התרשם בית הדין כי לאב לא היה חשוב מאוד הקשר עם הבת, ורק עתה, באשר לדמי מזונות, הוא מעלה טענה באשר לכך. זהו סוגייה חשובה. הורה שרוצה קשר עם ילדו לא כורך זאת בכסף! הוא פועל להפעלת תובענה לחידוש קשר או לתביעה לניכור הורי.

בנוסף, ראו החלטת בית הדין מיום כ"ד בשבט תשפ"ב (26.1.22) באשר להפניית הצדדים לחידוש הקשר:

ביה"ד פונה אל עובדות יח"ס בבקשה לבדוק את עניין הקשר בין האב [י'] לבין בתו [ה'].

ביה"ד מודע למורכבות הקשר וכן לגילה של הבת, אולם מנסה לבדוק אפשרות של חידוש הקשר.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד מודה לעובדות יח"ס על מסירותן ועבודתן.

ברם, חרף האמור, האב לא פנה לעו"ס יח"ס לשם כך. טענות האב כיום באשר לכך כי "העו"ס לא פנתה אלי, ולכן לא באתי", או "למה עו"ס? למה לא אמרתם שיחודש הקשר?", אינן משכנעות להצדקת אי פנייתו ליח"ס, שהרי באמת האב היה רוצה קשר עם הבת וחפץ בחידוש הקשר עמה, היה מוצא את הדרך לפנות לעו"ס יח"ס בבקשה לטיפול לחידוש הקשר. ואף הערעור שלו כביכול על הצורך בעו"ס יח"ס, אינו במקומו, שהרי אם הוצעה לו הצעה לחידוש הקשר, מדוע הוא לא מאמץ אותה?

כך שהאב לא טרח ולא התאמץ כדי לחדש את הקשר עם בתו, ולא ניכר כי ענין זה חשוב לו במיוחד. יתכן שהאב כבר מיואש, כדרכם של אבות רבים שממודרים מילדיהם ושההליכים המייגעים נמשכים זמן כה רב, כך שהיאוש פושה בכל. חבל ומעצב. אם החוק מאפשר עד גיל 18 מעורבות, יש לנצל אותה ולעשות בה שימוש.

האם הערימה קושי לחידוש הקשר בין הבת לאביה

אף האם לא התאמצה כדי לחדש את הקשר של הבת [ה'] עם אביה, ונראה שאף חיבלה במאמצים שנעשו לשם כך.

ונזכיר כמה החלטות בית הדין מהעבר התומכות בהנחה זו.

ראשית, נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ה באדר ב' תשע"ט (1.4.19):

האם מסכימה. וטוענת: הבת לא רוצה לבוא אליו.

בית הדין הבהיר כי על האם לשכנע את הבת לבוא את האב.

האב מגיב: הילדה מעבירה לי מסרים מהאם.

בית הדין הבהיר לאם כי קיים יחס ישיר בין דמי המזונות לבין ראיית הילדים. כיום הורים רבים 'משחקים' בזמני השהות כי רוצים לקבל תשלום גבוה/נמוך יותר של מזונות. זוהי סוגייה מאוד קשה כיום שיש לה השלכות על מעשים ישירים לקיום ניכור הורי ועל בתי המשפט ובתי הדין הרבניים החובה להמשיך ולדאוג לטובת הילד.

כך שכבר אז עלו טענות באשר לכך, ובית הדין רשם מה הוא מצפה מהאם לשם חידוש הקשר, וכן הבהיר את הזיקה בין חידוש הקשר לבין תשלום מזונות הבת.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ח באדר א' תשפ"ב (1.3.22):

בפנינו בקשת התובע לשינוי החלטה מיום כ"ב בטבת תשפ"ב (26.12.21) בעניין מזונות בתו [ה'].
ביה"ד ממנה את ד"ר יעקב סגל, פסיכולוג חינוכי, התפתחותי, ומטפל משפחתי מוסמך (רח' הארי 14 ירושלים, טלפון: 02-5634120, נייד: 050-6404035) לשם בדיקת העניין מהי הסיבה לחוסר הקשר בין האב לביתו ומי אשם בכך.

על הצדדים לפנות אליו לאלתר. העלויות יחולו על שני הצדדים בשווה (ביה"ד ישקול עניין העלויות לאחר ממצאי המבדק).

מבוקש מהנ"ל דווח בתוך 30 יום.

ונסיף ונצטט את ההחלטה הראשונה שניתנה ביום ח' בתמוז תשפ"ב (7.7.22):

התקבלה תגובה מטעם האם.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מעיון בתגובות הצדדים עולה הסכמה לקיום הדיון בפני דיין יחיד. לפיכך ובהתאם להחלטה מיום א' בתמוז תשפ"ב (30.6.22), בית הדין מחליט כי הדיון יתקיים ביום כ"א בתמוז תשפ"ב (20.7.22), בפני דיין יחיד.

מעיון בתגובה האם עולה כי אכן בדיקת ד"ר סגל לא התקיימה, נוכח התנגדותה לקיומה העולה מבקשתה שמיום ל' באדר א' תשפ"ב (3.3.22).

מאחר ובית הדין לא נענה בחיוב לבקשת האם להחלפת הפסיכולוג או לביטול בדיקתו, הרי שהוראות בית הדין הנוגעות למינויו עומדות בעינן.

לפיכך, על שני הצדדים לקיים את הוראות בית הדין הנוגעות לבדיקת ד"ר סגל – עליהם לפנות אליו מיוזמתם לאלתר ולשתף עמו פעולה, ככל שיידרשו.

בית הדין שב ומתרה באם כבהחלטה שמיום ח' בתמוז תשפ"ב (7.7.22) לאמור - ככל ויתברר כי הנתבעת מנעה את קיומה של בדיקת הפסיכולוג, בית הדין ישקול לחייב אותה בהוצאות ו/או לנקוט בכל אמצעי אחר, לפי כל דין.

מבוקשת חוות דעתו של ד"ר סגל בעוד שבעה ימים.

לאחר קבלת חוות הדעת תינתן להחלטה לבקשת האב לזימון הבת לדיון. היה והתברר כי האם שיתפה פעולה עם ד"ר סגל, תוך שהתאפשרה שמיעת הבת (במתכונת שעליה יחליט הפסיכולוג) ומיצוי בדיקתו, בית הדין ישקול להסתפק בכך ולא לזמן את הבת לפניו.

המזכירות תקבע את שעת הדיון ביום כ"א בתמוז תשפ"ב (20.7.22), תעדכן ביומנה ותזמן את הצדדים.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים ולד"ר סגל.

כך שהאם לא שיתפה פעולה עם הבדיקה המקצועית, כהוראת בית הדין.

עוד נציין כי בהחלטתו מיום י"ג בתמוז תשפ"ב (12.7.22), בית הדין דחה את בקשת האישה לעיכוב ביצוע, כדלהלן:

הוגשה בקשה מטעם האם לעיכוב החלטת בית הדין שהורתה להפנות את הקטינה לבדיקה אצל פסיכולוג.

בית הדין לא מצא בבקשה עילה שיש בה כדי לעיין מחדש בהחלטתו.

על כן בית הדין מחליט לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע.

ונציין להודעת ד"ר סגל מיום ט"ו בתמוז תשפ"ב (14.7.22):

בהחלטת בית הדין מתאריך ח' בתמוז תשפ"ב (7.7.22) התבקשתי בתוך שבוע להגיש לבית הדין חוות דעת. ברצוני לציין כי למרות החלטת בית הדין שחייבה את האם לשתף פעולה - הדבר לא התקיים.

האם לא פנתה אלי מיוזמתה. אני התקשרתי אל האם, אך היא לא ענתה. השארתי לה גם הודעת ווטסאפ, אך לא קיבלתי מענה.

כן נזכיר האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ח בתמוז תשפ"ב (17.7.22) המעיר לאם על העדר

שיתוף פעולה שלה עם ההליך אצל הפסיכולוג:

בית הדין לא רואה בעין יפה את ניסיונות האם לדחיות נוספות של הדיון (ושל הבדיקה אצל ד"ר סגל שעליה בית הדין הורה), תוך חשש שהיא מבקשת לנצל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

את העובדה לפיה כל דחייה של הבדיקות ושל הדיון מקרבת אותה להכפפת עמדותיה על האב, יתכן גם על הקטינה, ועל ניהול ההליך. כל אלה, תוך שהניכור ההורי החמור של הקטינה מאביה עלול להעמיק עוד ולהפוך לעובדה מוגמרת – ככל וגם דיון זה שעתיד להתקיים ערב צאת בתי הדין לפגרת הקיץ - ידחה אף הוא, והקטינה תגיע לגיל בגרות.

בית הדין אף סבור כי בנסיבות הבקשה ובנסיבות התיק, סיכויי המבקשת לקבלת רשות בבקשתה לקבלת רשות ערעור, כמו גם סיכוייה שערעור שיוגש - ככל שיוגש - יתקבל, הינם נמוכים מאוד.

לאור כל האמור בית הדין מחליט לדחות את בקשת דחיית הדיון, והדיון יתקיים במועדו.

חרף החלטה קודמת, יובהר עתה כי הדיון הקבוע ליום כ"א בתמוז תשפ"ב (20.7.22) יתקיים בפני הרכב מלא.

למותר לציין כי כל הוראות בית הדין עומדות בעינן, לרבות ההוראות שבהחלטה מיום ח' בתמוז תשפ"ב (7.7.22) המצוטטת לעיל.

בהתאם לכך, על האם לפנות לאלתר לד"ר סגל בבקשה לקיום הבדיקה ולשתף פעולה עם הוראותיו, ככל שתידרש.

ונציין אף להודעת ד"ר סגל מיום י"ט בתמוז תשפ"ב (18.7.22):

היום פנתה אלי האם גב' [א'] וזאת לאור החלטות בית הדין בנושא. כדי לזרז הליכים ערכתי עם האם פגישה טלפונית כבר היום.

כדי לתת מענה לבית הדין עלי להיפגש עם הבת [ה']. בשל מגבלות טכניות של האם היא הסבירה לי כי לא תוכל להביא את הבת אלי לפני הדיון שנקבע ביום רביעי הקרוב כ"א בתמוז תשפ"ב (20.7.22). בשל כך, אין ביכולתי לתת מענה לבית הדין על השאלה שהציג בפני – מה הסיבה לחוסר קשר בין האב לבתו ומי אשם בכך.

העולה מכל האמור שהאם הערימה כל קושי אפשרי כדי שהבת לא תפגוש את הפסיכולוג שמינה בית הדין כדי לחדש את הקשר בין האב לבת.

אף בדיון היום העלתה האם כמה תנאים כדי שהיא תאשר לבת שלה להיפגש עם הפסיכולוג, כגון, שזו תהיה רק פסיכולוגית אישה (לטענתה, הבת לא מוכנה לפגוש פסיכולוג גבר), רק באזור מגוריה (היא גרה בכ'), רק בשעות אחר הצהרים שאז היא לא עובדת (אחר כך "ויתרה" האם על תנאי זה). כן טענה שהבת לא יכולה ללכת לטיפול בלעדית. האמור מוכיח שחידוש הקשר של האב עם הבת לא חשוב לה, והיא מקפידה שהליך "מיותר" זה מבחינתה, לא יפגע מדי בסדר יומה. הורים רבים מנסים לסכל את מעורבותו של איש המקצוע שמונה לחידוש קשר בדרכים שונות, מינפולטיביות וקלוקלות. הבעיה הזו ידועה היטב. הדבר המרכזי הוא מה בית הדין עושה עם זה, מדוע ידו כה רפה ולא תקיפה מול האם וכיצד מאפשרים לזלזל בצו שיפוטי. אם בית הדין מאפשר לזלזל בהוראותיו שלו הרי שקל וחומר תרשה לעצמה האם לזלזל באב ובזכותו לקשר עם הבת.

מעבר לכך האמור, בית הדין שאל את האמא האם היא תהיה מוכנה להמשיך בטיפול של הבת אף לאחר גיל 18 של הבת, והיא הגיבה כך לשאלות בית הדין: למה שאמשיך את הטיפול אתה אחרי גיל 18? כל מה שדברתי זה על החודשיים הקרובים עד שהבת תגיע לגיל 18.

כך שנראה שהאם לא באמת חפצה בחידוש הקשר בין הבת לאב, שהרי אם זה היה חפצה, היה עליה להגיב כי ודאי שאף לאחר גיל 18 של הבת, היא תשתף פעולה עם חידוש הקשר, ולא

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

להיתלות בגילה של הבת והמשמעות המשפטית שלו. **בנושא הזה בית הדין יכול לבוא בטענות רק אל עצמו, התהליך החל לפני זמן רב ובית הדין לא אכף את בקשות האב לחידוש קשר עם הבת ואת אי שיתוף הפעולה של האם תחת צווי בית הדין. הזמן חולף כמו תמיד והילדה שמגיעה תיכף לגיל 18 כבר לא תחדש כנראה קשר עם אביה.** ואמנם, ב"כ האם ניסתה אחר כך להסביר כי לאחר גיל 18 הבת כבר לא ברשות האם, אך האם עצמה לא טענה כך, ותגובתה הייתה מובהקת ואינה משתמעת לשני פנים לכך שלאחר שלא תחול עליה החובה המשפטית לעסוק בכך, היא לא תעסוק בכך, והמסקנה ברורה כאמור מעלה.

כך שאף האם "תרמה" לאי חידוש הקשר בין האב לבת.

סיכום שלפני המסקנה – חידוש הקשר והפחתת מזונות

לאור כל המתואר מעלה, נראה כי שני ההורים אשמים באי חידוש הקשר בין האב לבת, וכל אחד "תרם" את חלקו לכך. זאת אמרנו בלי לשמוע את הבת עצמה. בית הדין סבור שאין תועלת בשמיעת הבת, שהרי ידוע האמור בחו"ד מקצועיות שבטענות של ניכור הורי, לא יועיל לשמוע את קול הילד, ככל והוא מוסת, והדבר אף עלול להקשות על הקשר העתידי, ככל ויש לו סיכוי.

באשר לטיפול לחידוש הקשר; בנידון דנן, שהבת כבר בגיל 18 (פחות חודשיים), אין טעם להפנות אותה לטיפול לחידוש הקשר עם אביה, כאשר כנראה בעוד חודשיים היא תפרוש ממנו. **יש טעם לכך, ועוד איך.** אפילו בעבור זה שבמשך חודשיים ישב מולה אביה ויאמר לה כמה הוא אוהב אותה, כמה הוא מצטער על תקופת חיים זו, כמה היא חשובה לו וכמה היה רוצה בקשר עמה. מדוע חודשיים אינם חשובים בעיני בית הדין בנושא כל כך קשה וכאוב? **כל שכן כשנצפה שהאם לא נותנת את "ברכת הדרך" (בלשון המעטה) לבת לשם הצלחת הטיפול.** אף גילה של הבת ושנות הנתק מהאב מובילים למסקנה זו, כי לצערנו נראה כי לעת הזאת לא נוכל לחדש את הקשר בין האב לבתו. **יתכן ואם האב היה חפץ בכך באמת בעבר ואם האמא הייתה משתפת פעולה לקידום העניין, הינו עוד מצילים את נפשה של הבת, מהתחושה לחיות שלא במחיצת אב, על כל המשתמע מכך.**

באשר לתביעת האב להפחתת מזונות; לאור המצב המתואר, כאשר שני ההורים אשמים באי חידוש הקשר בין האב לבת; אזי בעבור התקופה שהאב לא ראה את בתו [ה'] (ורק מעת החלטת בית הדין שמיום כ"ב בטבת תשפ"ב (26.12.21)) ועד להיותה בגיל 18, הוא ישלם רק מחצית מחיובו למזונות הבת, וזאת מדין פשרה, שהרי קשה לקבוע מי האשם העיקרי באי חידוש הקשר בין האב לבת, כמתואר לעיל.

כן נסמכת ההנחה לפשרה על דברי הרא"ש שנפסקו בשו"ע חו"מ (סימן יב סעיף ה):

"יש כח לדיין לעשות דין כעין הפשרה במקום שאין הדבר יכול להתברר, ואינו רשאי להוציא הדין חלוק מתחת ידו בלי גמר".

ועי"ש בסמ"ע (ס"ק יב) שכתב:

"והרא"ש סיים שם בתשובה כלל סז סי' ו' וכתב וז"ל 'ונתנו חכמים רשות לדיין לפסוק לפי ראות עיניו במקום שאין הדבר יכול להתברר בראיות ופעמים כמו שיראה הדיין בלא טעם ובלא אומד הדעת והיינו שודא דדייני ופעמים ע"פ פשרה' עכ"ל, והביאו הדרכי משה, ורצה לומר שכל אלו הדברים יכול לעשות הדיין בעל כרחם דבעלי דינים".

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מסקנה

באשר לחידוש הקשר בין האב לבת; בית הדין לא יפנה את האב והבת לטיפול לחידוש הקשר עם אביה.

בעבור התקופה שהאב לא ראה את בתו [ה'] (ורק מיום 1.1.22, שהרי עד אז יש כבר החלטה בכך מיום כ"ב בטבת תשפ"ב (26.12.21)) ועד להיותה בגיל 18, האב ישלם רק מחצית מחיובו למזונות הבת בעבור תקופה זו (ראו גובה המזונות בפסק הדין שמיום כ"ה באדר ב' תשע"ט (1.4.19)), וזאת מדין פשרה.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום כ"א בתמוז התשפ"ב (20/07/2022).

הרב יעקב מ' שטיינהויז

הרב מאיר קאהן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה